

ČITALAČKA *tribina*

Besomučna seča

Poštovani, želela bih da vam se obratim zbog stvarno zabrinjavajućih događaja u bečejskom Goranskom parku! Naime, krajem nedelje koja je iza nas, počela je ponovo besomučna seča drva po Goranskom parku, nešto u režiji „gazdarice parka“ i njenih radnika, a nešto u režiji neke dvojice koji su na prikolici, koja je bila zakačena za neki motor, odvukli to svojoj kući (koja se nalazi na adresi Miloša Crnjanskog), gde možete slobodno prići i videti koliko su samo drva posekla u parku, koliko stabala manjih i većih, koja su, naravno, posekla motornom testerom! Sirotinja, šta ćeš! Sekli su zimzelena stabla, oko 7-8 komada jer toliko je panjeva ostalo za njima – ZASAD –, koja nisu bila suva ili trula, to moram da naglasim, iako u parku već decenijama nije posađeno nijedno zimzeleno drvo, SRAMOTA!

To su sve radili „legalno“ i uz pomoć i na očigled „gazdarice“ i radnika parka koji su samo desetak metara dalje sekli drva po nekom svom hiru! Sekli su i žbunove lešnika, i to nekih

Pa je l' nema dovoljno mladog drveća i cvetnog žbunja u parku da se presa-di i ti delovi pošume?

To prirodno okruženje u kome se nalaze samonikla cvetna žbunja i mlado drveće u vreme kada su jake zime, pruža utočište srnama, zečevima, fazanima i svim vrstama sitnijih ptica, koja se tu i gnezde, a od kojih su velika većina, moram napomenuti, na listi ZAŠTIĆENIH VRSTA PTICA U SRBIJI, kao i njihova staništa, ali izgleda neće biti od „gazdarice parka“ i nekih pojedinaca!

Moram napomenuti da su neke moje prijateljice i prijatelji već prijavili ova događanja udruženjima kao što su Udruženje gorana Vojvodine, Društvo za zaštitu i proučavanje ptica., pa smo rešili i da uključimo i vas medije, pa da vidimo šta će biti.

Izvinite ako sam vam oduzela puno vremena ali kao majka malog deteta veoma često dolazim u park, kako sa njim tako i sa prijateljicama, ali to sve češće radim posle podne (a najlepše je pre podne kad je vazduh

Divlja deponija u Goranskom parku

10 žbunova, vezivali u snopove i od-nosili, moramo se zapitati, je li neki pekar dao dobru cenu za njih?

Da li to znači da svi koji su dobri sa „gazdaricom parka“ mogu da seku stabla koja je neko pre 20 -30 i više godina posadio, dok ta ista „gazdarica parka“ već 15-20 godina nije us-pela da posadi nijedno zimzeleno, pa čak ni listopadno drvo, a zato svake godine poseče na hiljade samoniklih mladica od kojih su neka stabla i takoreći plemenita, kao na primer crna i bela lipa, breza, hrast, bela topola, jablan, platan, vrba, itd. Dođite u pro-leće, pa se uverite sami! Nekad je važila parola: gde vidiš zgodno mesto tu drvo posadi. A sad?

Pa je l' su moji stričevi i moj deda bili budale kad su volonterski sadili taj park, da bi sad tamo neka „gazdarica parka“ koja nije kadra već dugi niz godina da posadi nijedno zimzeleno drvo tipa jelke, bora ili tako nešto, koje je čak od sad koliko je tu mogla da odgodi od semena pa do odraslog drveta, a kamoli listopadno, mogla je barem to, a ne da stalno i besomučno seče i krči samonikle mladice koje nikom ne smetaju, a mogu da se pre-sade u druge delove parka koji su i te kako prazni!

Te samonikle mladice raznog drveća, cvetnog žbunja je nešto najlepše u parku u proleće kad napupe i procvetaju, i nalaze se u jednom malom zabačenom delu parka, ja vas pozivam da dođete u proleće i vidite, ako dosad niste bili u prilici! U drugim delovima parka ovo je sve posećeno!

Zadnjih godina ako želite da vidite neko cveće u parku i uživajte u njegovim mirisima u proleće, možete to jedino i samo u tom delu parka, jer su drugi delovi parka samo trava i ogoljena stabla! Neki delovi su pretvoreni u livade, gde sam svojim očima videla kad dolazi teška mehanizacija u park, kosi te parcele (kao da se nalazimo na nekoj njivi), balira i odnosi tu travu!

najčistiji), kad radnici iz parka odu kući, jer kada su oni tu, ceo park zuji od motornih testera, kao da se nalazim u nekoj pilani, a ne u parku pri-rode!

Moram se zapitati šta nama treba više u parku sem nekoliko klupa i uređene staze za šetnju i zašto mora da se uništava ta priroda van toga? U Evropi se gleda da se u parkovima što manje narušava biljni i životinjski svet, jer ljudi treba da su gosti u parkovima i tako da se i ponašaju, a pogledajte kod nas, još malo, pa će Goranski park biti kao park kod „Malog lovca“, SRAMOTA!

Nadam se da ćete moći objaviti neki članak o ovome, koji će „naterati“ ili edukovati makar „gazdaricu parka“ da se ponaša i vuče takve poteze da ne narušava biljni i životinjski svet u parku!

Jer sa druge strane nam se servira priča o zaštiti životne sredine i pošumljavanju, a u parku se svake godine uništi na hiljade raznih mladica za koje bi mi ipak voleli da ostanu u parku i to na svojim mestima i doprinesu još čistijem i zdravijem vazduhu u samom parku i njegovom okruženju!

Mi koji dolazimo u park da uživamo u prirodi, čistom vazduhu, nadamo se da će makar pola parka (prema već postojećem delu gde je priroda uzela maha) ostaviti potpuno prirodi na upotrebu, gde će samo održavati postojeće staze za šetnju, a drugu polovinu parka koja je blizu sredini i hotelu „Bela lađa“ neka nastavi da održava kako hoće (samo neka pošumi), jer tamo već poodavno nema ni ptica, ni životinja u odnosu na drugi deo gde čak ako imate puno sreće i nema buke motornih testera, trimera možete videti već oдавно zaboravljene verice, za koje znamo da su u neka bolja vremena u parku bile dosta česte. Ali to je bilo nekad !

**Puno pozdrava
*Dragana Glavaški***

ŠTA SE RADI U GORANSKOM PARKU?

Aktivnosti prema programu

BEČEJ je nekada bio grad sa mnogo zelenih oaza, šumarak a i tri velika parka. Gornji i Donji park i Goranski park, po kome je Bečej bio poznat i širom bivše Jugoslavije, još uvek postoje, međutim, godinama unazad se o njima ne vodi dovoljno računa, osim minimalnog održavanja i košenja trave kada za to ima para. Mnoga stabla su suva i trula, nova nisu sađena ili ne u dovoljnoj meri. Često smo svedoci bespravne seče stabala kako na vetrozaštitnim pojasevima van i po obodu naselja, tako i po šumarcima u gradu, ali i u parkovima. Nadležni organi na to ne reaguju ili ne dovoljno efikasno, a retki su građani koji zarad očuvanja životne sredine urade nešto ili govore o tim problemima.

Tragom čitalačkog pisma koje je stiglo u redakciju Bečejskog mozaika, u kojem se navodi da se poslednjih desetak dana u Goranskom parku radi „besomučna seča drveća“, pokušali smo da saznamo šta se tamo dešava.

Sekretarka Pokreta gorana Bečaja Maja Miković, koja je nadležna za održavanje parka, rekla je da je sve što je urađeno u Goranskom parku rađeno planski i da se radi o „uobičajenim aktivnostima koje se sprovede prema godišnjem programu“.

„Ovih dana se radi isključivo seča šiblja i krčenje samoniklih izdanaka, ali ne seča stabala. Nekoliko stabala koja su posečena su takođe samonikla stabla ili je reč o starim, suvim i trulim stablima, to može da se vidi po panjevima. Nije bilo neplanske seče i ja nemam saznanja da je sečeno nešto što nije trebalo da bude. Bilo je, da tako kažem, krađe, odnosno bespravne seče manjih stabala u delu gde su bazeni, koji su služili za prečišćavanje vode iz Tise, gde nisu planski posađena drva nego su samonikla, kao i šiblje, gde ljudi dolaze kada mi nismo tu, pa seku, ali mi ne možemo to da držimo pod kontrolom, niti možemo nekoga da platimo da čuva park i da spreči takve radnje. Odgovorno tvrdim da mi u parku nismo sekli ništa neplanski“, rekla je Miković.

Što se tiče revitalizacije parka i sadnje novih stabala i niskog rastinja, sekretarka Pokreta gorana kaže da je u poslednjih nekoliko godina zasađeno najmanje 30 novih stabala, da se svake jeseni organizuje sadnja po 20 stabala sa decom iz prvih razreda osnovnih škola, ali je pitanje koliko se stabala tokom godine primi.

(NE)BRIGA O JAVNOM DOBRU

Kome smetaju dečja igrališta?

DEČJE igralište u parku kod Dečjeg dispanzera je jedno od 18 igrališta koja su na teritoriji opštine postavljena krajem 2011. godine. Za tobogane, penjalice, klackalice, ljuljaške i pet montažnih sanitarnih čvorova iz

„Goranskom parku je potrebna rekonstrukcija koja je predviđena našim planom, ali mi sami ne možemo da radimo rekonstrukciju parka dok pejzažne arhitekthe ne kažu gde će se šta poseći i gde će se šta posaditi. Sada se čeka da se uradi redovna rekonstrukcija celog parka, s obzirom na to da otkako je došla nova lokalna vlast, postoje indicije da se u parku svašta uradi, da se prave trim staze, igrališta i slično, ali to sve tek kada neki projektni biro ili pejzažne arhitekthe urade konačan plan kako bi to sve trebalo

Planska seča

da izgleda“, kazala je Miković i dodala da jedan od velikih problema predstavlja to što Goranski park nema vodu za navodnjavanje i koriste vodu iz kanala: „Evidentno je da imamo problem sa vodom, a taj problem povlači za sobom i mnoge druge stvari koje se dešavaju ili ne dešavaju, i ljudi imaju utisak da se ništa ne radi u Goranskom parku, a u stvari dva čoveka su svaki dan tu, kosi se trava i radi se šta se može i koliko se može. Moglo bi i više, ali to zahteva i više radnika, vode i više novca. Nekada je u Goranskom parku bilo mnogo cveća i sadnica, a sada upravo iz tog razloga što nemamo vode, ne bavimo se više time. Ranije je bilo 10 radnika, a sada imamo dva radnika na 10 hektara, koji fizički ne mogu da stignu da urade sve što bi trebalo, a i sredstva koja dobijamo nisu dovoljna, pa se radi u skladu sa mogućnostima i sa postojećom radnom snagom. Bunar koji smo

no gde se nalaze cevi i kuda prolaze, a posle toliko godina one su sigurno propale. Tako da mi još uvek nemamo bunar i vodu za sopstvene potrebe i sami ne možemo ništa, o tome ne odlučujem ja ili Pokret gorana, o tome će verovatno odlučiti opština“.

Miković je rekla da je problem i to što građani prave deponije na teritoriji parka, na mestima gde se odlaže organski otpad iz parka. „Najmanje jednom godišnje odnosimo naš organski otpad iz parka na gradsku deponiju i saniramo to koliko možemo, ali divlja deponija se ponovo pravi. Od organskog otpada bismo mogli negde u kraju parka napraviti komposište, ali nemamo uslova za to jer građani dolaze i bacaju svoj komunalni otpad, građevinski materijal i sve drugo. Ne znam kako ćemo rešiti taj problem“, rekla je Maja Miković, sekretarka Goranskog parka u Bečeju.

L.J.M.

Igralište kod Dečjeg dispanzera

Gde su montažni toaleti?

Montažni sanitarni čvorovi se ni početkom 2013. godine ne nalaze na igralištima. Pre nekoliko meseci smo pisali o tome da su dva, po odluci bivše direktorice Komunalca Eržebet Feher, odneta na Biserno ostrvo, a ostatak se nalazi u dvorištu

tog javnog preduzeća.

Predstavnici prethodne lokalne vlasti od kraja 2011. godine do danas nisu osetili potrebu da objasne građanima zbog čega su montažni toaleti doživeli „nenamensku sudbinu“.

R.M.

i kućica sa toboganom. Sprave na igralištu su oštećene već neko vreme – fotografija je napravljena 18. februara – i nikom ne pada na pamet da ih popravi, iako je Istvan Ačai, aktuelni član Opštinskog veća zadužen za mesne zajednice (bio je na toj funkciji i 2011. godine) u vreme postavljanja igrališta rekao da će „komunalna inspekcija zajedno sa Komunalcem i mesnim zajednicama nadgledati i čuvati dečja igrališta, a meni će jednom mesečno podnositi izveštaj o svakoj promeni. O tome ću obavestivati izvođača koji će postaviti sprave, a koji je prihvatio da će popravljati sprave besplatno. Pored toga, verovatno ćemo se dogovoriti i sa poljočuvarema da kontrolišu dečja igrališta, čak i noću, jer se uništavanje sprava dešava najčešće noću“.

Pripremu terena za igrališta uradila je firma Termostan, dok su firme Europlast i Eurocop bile zadužene za postavljanje sprava, ali i pet montažnih sanitarnih čvorova kojih do danas nema na igralištima.

Ovo nije prvi put da se dečja igrališta uništavaju, neka su oštećena nekoliko nedelja nakon postavljanja. Nemamo informacija o tome da li su oštećenja popravljena kao što je običano.

Kome smetaju dečja igrališta? Da li je to poruka koju šaljemo u situaciji kada nam preti „bela kuga“? Na kom je nivou svest onih koji svoju bahatost i neodgovornost demonstriraju baš tamo gde je urađeno nešto dobro i korisno?

L.J.M.